

РЕШЕНИЕ

№ 13653

гр. София, 21.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5449** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба на О. В. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] ет-8, ап.81, срещу Ревизионен /РА/ №Р-22002222004420-091-001 от 21.11.2023г., издаден от П. Г. Г. - орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 156/02.02.2024г. изд. от зам-директора на ДОДОП – С., с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ в общ размер на 12 178,18 лв. и лихви за забава в общ размер на 8 821,64 лв. за данъчни периоди: 2015г. и 2016 г.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Р. А., оспорва РА, като незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон, необоснован и немотивиран. Излага съображения, че неправилно и произволно е определен първоначалния размер на разполагаеми налични парични средства в началото на периода: 01.01.2015г., като в противоречие с процесуалните правила, ревизиращите органи-не са кредитирали становищата и представените обяснения и доказателства, в хода на ревизионното производство, не са допуснали събиране на гласни доказателства и не са изяснили правилно фактическата обстановка. Иска се от съда да отмени оспорения РА изцяло. Претендират се сторените в производството съдебно-деловодни разности.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., чрез процесуалния си представител, юрк. Т. Д., изцяло оспорва жалбата като неоснователна и иска от съда да я

остави без уважение. Претендира разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение. СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна:

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е възложена в изпълнение на Решение №1295/17.08.2022г. на директора на дирекция ОДОП С..

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002222004420-020-001 от 30.08.2022 г., връчена на 25.11.2022г. по електронен път, с която е възложено извършването на ревизия на О. В. Х., за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. и 2016 г., изд. от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на П. Г. Г., съгласно Заповед №Д-84-2200-707/25.08.2022г. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22002222004420-020-002/23.02.2023г. и №Р-22002222004420-020- 003/21.03.2023г., е променен срокът за извършване на ревизията до 24.04.2023г. На основание чл. 34 от ДОПК производството по извършване на ревизията е спряно със Заповед №Р-22002222004420-023-001 от 22.03.2023г. по молба на ревизираното лице с вх. №59-00-898/17.03.2023г. Производството е възобновено със Заповед №Р-22002222004420-143-001/23.06.2023г. на основание чл. 35 от ДОПК. Заповедите са издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. В. В. В. и П. Г. Г. са оправомощени на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. да издават заповеди за възлагане на ревизия.

За резултатите от ревизията, на основание чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002222004420-092-001/04.05.2023г., връчен на 05.05.2022г. по електронен път. Подадена е молба за продължаване на срока за представяне на възражение срещу РД. С Уведомление №Р-22002222004420-РУС- 001/06.10.2023 г. срокът е удължен до 10.11.2023 г. Срещу констатациите на РД не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с издаването на РА №Р-22002222004420-091 -001 от 21.11.2023г., издаден от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 29.11.2023 г. С РА, са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015г. и 2016г. в размер на 12 178,18 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в общ размер на 8 821,64 лв. Допълнително установените задължения произтичат от констатираното несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните/получени доходи за 2015г. и 2016г.

В хода на ревизионното производство е установено и не е спорно между страните, че О. В. Х. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, поради което и на основание чл. 8, ал. 1, чл. 12 от ЗДДФЛ, е данъчно задължено лице, за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в Република България и в чужбина.

В хода на ревизионното производство, на ревизираното лице, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002222004420-040-001/19.01.2023г. Документи, доказателства и обяснения, в предоставения срок-не са представени. На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], за което е съставен Протокол №П-22221023018076-141- 001 от 21.08.2023г.

На ревизираното лице е връчено е уведомление с Изх. №Р-22002222004420-113-001/19.01.2023г. на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което се оповестява, че основите за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2016г. ще бъдат определени по реда на чл. 122 от ДОПК. От ревизираното лице не са представени документи. Връчено е и уведомление на основание чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22002222004420-139-001 /19.01.2023 г.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени две искания за представяне на документи, данни, сведения, книга и т.н. до СДВР, сектор „Български документи за самоличност“. Изискана е информация за излизанията в чужбина на В. Г. Х. с ЕГН: [ЕГН], баща на ревизираното лице /починал на 08.07.2019г./ за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2016г. Получен е отговор, че в интегрирана информационна система няма регистрирани данни за преминавания през ГКПП на Р България за периода. Същата информация е поискана и за С. С. Х., майка на ревизираното лице, с ЕГН: [ЕГН] за периода от г. до 31.12.2016 г. Съгласно получените отговори, няма регистрирани данни за преминавания през ГКПП на Р България за посочените лица и периоди.

С Протокол №Р-22221721005914-ППД-001/27.02.2023г. са приобщени

доказателства, събрани при насрещна проверка на „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ООД, приключила с протокол №П-22221018053679-141-001 от 04.04.2018 г.

С Протокол №Р-22221721005914-ППД-002/07.02.2023г. са приобщени

доказателства, събрани при проверка за имуществото и доходите на О. Х., приключила с протокол №ПФ-22221018053679141-001/04.04.2018г.

С Протокол №Р-22221721005914-ППД-003/22.08.2023г. са приобщени

доказателствата, събрани в хода на извършена ревизия на О. Х., приключила с издаването на РА №Р-22221919006727-091-001/30.05.2022г., отменен с Решение №1295/17.08.2022 г. на Директора на дирекция ОДОП С..

Въз основа на доказателствата и обяснения, събрани в хода на предходното ревизионно производство, приобщени в хода на процесното ревизионно производство, ревизиращите са анализирали данните, обясненията и представените доказателства от ревизираното лице.

Съгласно дадените писмени обяснения на ревизираното лице: същия в периода 2000г. - 2015г. е живял в САЩ, където твърди, че е развивал собствен бизнес: „логистика и транспорт с лимузини“. Посочва, че реализирания от него годишен доход е бил за този период около 120-150 хиляди долара, за които посочва, че е заплатил дължимите данъци в САЩ. Към обясненията си ревизиращото лице е представило документи на английски език, без легализиран превод на български език, за които твърди, че по своята правна същност представляват: Извлечения от доходи, получавани от С. Саг & L. за 2014г.; Извлечения от системата Square за получени доходи от физически лица за януари 2015г.; документи, доказващи, че е собственик на LINE LLC; шофьорска книжка и разрешително за работа в САЩ. В обясненията си ревизираното лице посочва, че родителите му, също са живели дълги години в САЩ. Посочва в обясненията си, че на 30.01.2015г. , заедно с приятелката си Д. К. К., са се прибрали в България и всеки от тях е внесъл по 10 000,00 щатски долара, които според законодателството не трябва да се декларират на Митница. Твърди, че на 12.02.2015г. е получил от баща си В. Г. Х. финансова помощ в размер на 15 000,00 щатски долара в брой и на 27.05.2015г. финансова помощ в размер на 14 000,00 щатски долара в брой. Посочва, че многократно е получавал и финансова помощ от майка си С. С. Х., към която има и неиздължени задължения към нея в размер на 20 000,00 щатски долара.

Към писмените обяснения от ревизираното лице са приложени документи на английски език за получени суми през 2013г. и 2014г. /8 листа/, свързани с плащания на водача на LINE LLC /крайбрежна кола/лимузина/ за месеци м.12.2013г., м.08 и м.12.2014г.; документи за регистрация на фирма на английски език; копие на документ за самоличност и разрешително за работа на английски език за периода от 06.03.2014г. до 06.02.2015г.

Въз основа на тези данни и доказателства, органите по приходите са приели, че ревизираното лице не е представило доказателства в подкрепа на твърдението, че годишният му доход за предходни периоди е бил около 120 - 150 хиляди долара, нито такива за размера на разполагаемите си средства в брой към началото на ревизирания период.

С декларация от 13.12.2017г., представена при извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ О. Х. е декларирал, че се е прибрал от САЩ в България на 31.01.2015г. със спестявания от 80 000.00 щатски долара. Доказателства в подкрепа на това твърдение не са ангажирани. Посочил е, че има вземания от „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ООД по направени допълнителни вноски по чл.134 от Търговския закон /ТЗ/ в размер на 87 800,00 лв. Доказателства в подкрепа на това твърдение не са представени. Липсват и такива, че О. Х., заедно с приятелката си Д. К. К. /с която е живял на семейни начала/, на 30.01.2015г. са се прибрали от САЩ и са внесли сумите от по 10 000,00 щатски долара всеки, тъй като суми до този размер не подлежали на митническо деклариране.

При така установените обстоятелства и събрани доказателства органите по приходите са приели за начално разполагаема сума в брой към 01.01.2015г. сумата от 5 000,00 лв.

Ревизиращите са установили, че по банкова сметка на лицето в Р. БЪЛГАРИЯ ЕАД има получени преводи общо 30 260,95 лв. за 2015г. Преводите са от С. Х. /майка на ревизираното лице/, Б. С. и Д. К. К.. За 2016г. по банкова сметка в Р. БЪЛГАРИЯ ЕАД има постъпления в общ размер на 8 891,75 лв. от С. Х.. Сумите са включени в приходната част на таблицата за съпоставка на приходите, доходите, имуществата и разходите.

Съгласно извършена справка в дневниците за продажби на регистрирани по ЗДДС лица за 2015г., са установени покупки на стоки и услуги в размер на 1 252,70 лв., подробно описани в РД. За 2016 г. общата стойност на покупките от ревизираното лице възлиза в размер на 341.78 лв. Тези установени суми-са отразени в таблиците и паричните потоци при съпоставка на извършените разходи от лицето, за ревизираните периоди.

В хода на ревизионното производство е установено, че през 2015г. ревизираното лице е закупило недвижим имот: Апартамент № 12, находящ се в [населено място], м. „Г.“, с НА №90, том I, рег. №1193, дело №72 от 17.04.2015г. за сумата 21 000,00 евро. Плащането на цената в размер на 41 475,05 лв. /левава равностойност на 22 932,00 щ. д./ е извършено по банкова сметка на нотариуса от доларовата сметка в Р. БЪЛГАРИЯ ЕАД. За 2015г. не са установени разходи за платени данъци и такси по ЗМДТ. В хода на ревизионното производство е установено, че О. Х. е направил вноски по реда на чл.134 от ТЗ в „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ООД. Жалбоподателят е бил управител в дружеството за периода от 10.06.2015г. до 07.09.2017г. и съдружник до 28.01.2018г. За установяване на произхода на предоставените и получените парични средства в хода на повторната ревизия е извършена насрещна проверка на „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ООД. Представена е хронология от счетоводна сметка 493/1 „Разчети с О. Х.“, от която е установено, че дружеството е получило по касов и банков път парични средства в размер на 126 870,00 лв. през 2015г. и 122 682,00 лв. през 2016г. Представени са банкови извлечения и приходни касови ордери. Извършените допълнителни парични вноски са отразени в разходната част на съпоставката на доходите, приходите, имуществата и разходите за двата периода. Установено е, че от „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ООД, на жалбоподателя са възстановени суми по направени допълнителни парични

вноски в размер на 43 754,81 лв., в т.ч. 33 000,00 лв. в брой и 10 754,81 лв. по банков път. Установено е, че през 2016г. няма получени суми от „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ООД по банковите му сметки. Представени са и разходни касови ордери, според които, на О. Х. са изплатени от касата на дружеството парични средства в размер на 33 000,00 лв. през 2016г. За целите на съпоставителния анализ е приета за възстановена сумата в размер на 33 000,00 лв., включена в приходната част на таблиците по изготвените парични потоци за ревизираните периоди. В приходната част не е признато възстановяването на сумата от 10 754,81 лв. поради липса на доказателства за извършено плащане по банков път.

Въз основа на представените и приети доказателства, от ревизиращите органи, при извършена съпоставка между приходната и разходната част, за процесните данъчни периоди, чрез изготвяне на парични потоци, обективирани в табличен вид в РД, съответно в РА, са установени несъответствия, при които установените разходи превишават декларираните и получените доходи и парични средства от други източници, за които е прието, че представляват обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. За 2015г. е установено превишение на разходите със сумата от 47 036,71 лв., а за 2016г. - със сумата в размер на 74 745,03 лв., чийто произход не е доказан. Органите по приходите са посочили в уведомлението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, констатирането на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи, като са взели предвид, че ревизираното лице не доказва източника и произхода на средствата за извършване на гореописаните разходи.

Жалбоподателят не е ангажирал становище и нови доказателства в отговор на връченото му уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Не е попълнил и представил и декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е извършен анализ на всички относими към установяване на данъчната основа за данъка по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ обстоятелства. Въз основа на тези данни и доказателства, ревизиращите органи са определили за 2015г. данъчна основа за облагане реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 47 036,71 лв. и данък в размер на 4 703,67 лв., ведно с лихви за забава. За 2016г. е определена данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 74 745,03 лв. и данък в размер на 7 474,51 лв., ведно с лихва за забава.

Органите по приходите не са установили основания за отпадане на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и данъчната основа за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите в обхвата на ревизията е определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

След съпоставка и анализ на получената от и за ревизирания субект информация, в хода на ревизията, органът по приходите е констатирал обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, като е посочил в обстоятелствената част на РА и РД, че липсват доказателства за произхода на паричните средства, с които е разполагало ревизираното лице, които надхвърлят декларираните от него приходи, поради което е налице несъответствие на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

За целите на данъчното облагане е извършено хронологично проследяване движението на паричните средства на ревизираното лице /паричен поток/ за всяка година от ревизирания период, подробно описан в ревизионния доклад и ревизионния акт, като са отразени паричните средства в началото на периода, които са установени като доказани от ревизиращите органи, постъпленията, разходите и паричните средства в края на съответния период.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК, т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С Решение № 156/02.02.2024г. на директора на ДОДОП – С., изцяло е потвърден оспорения по административен ред РА. По делото са представени и приети- Заповед №3ЦУ-ОПР-16/09.06.2023г. и Заповед №773/19.01.2024г. на изпълнителния директор на НАП, удостоверяващи компетентността на Д. К., оправомощен в отсъствие на Директора

на Дирекция "Обжалване иданъчно-осигурителна практика" С., ЦУ на НАП, по заместване-да издаде решение, при административното оспорване на РА.

Пред настоящата инстанция в хода на съдебното производство са представени и приети в цялост административната преписка, в т.ч. и приобщените доказателства, във връзка с проведената първоначална ревизия на ревизираното лице.

От жалбоподателя, в хода на съдебното производство, с оглед оспорванията и доказателствената тежест, която носи в процеса-не са представени доказателства, не са правени доказателствени искания и оспорвания.

От ответната страна в хода на съдебното производство на хартиен и магнитен носител са представени и приети доказателства за валидността на електронните подписи и връчвания по електронен път на издадените и връчени в хода на ревизионното производство актове и документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на които е издаден. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г по адм. дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011г. по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС/. Съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона

в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице данни, за извършени разходи, превишаващи удостоверените и доказани приходи на лицето, съгласно изготвените парични потоци, за процесните ревизирани периоди. Тези мотиви са изложени в РД и РА, поради което и съдът намира, че формалното посочване на нормата на чл. 122, ал. 1 ДОПК, в частност като конкретни основания- т. 2 и т. 7 от чл. 122, ал.1 от ДОПК, като основание за преминаване към облагане и извършването на ревизия по особен ред, не представлява и не следва да се третира като съществено процесуално нарушение, което да води до незаконосъобразност на акта на това процесуално основание, доколкото установените факти, съответстват на нормата на чл. 122, ал. 1, т.2 и т.7 от ДОПК. Това е така, защото законодателят изисква по безспорен начин от ревизиращите органи, да бъде установено наличието на някое от основанията по изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК, за да е обосновано и законосъобразно провеждането на ревизия по особения ред. Ето защо, доколкото от ревизиращите органи, са безспорно установени превишения в изготвените парични потоци, представляващи недостиг или превишение на разходите над установените и декларираните приходи, за които не са представени безспорни и категорични доказателства за произхода на тези средства, е обоснован извода за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК.

Както в хода на административното оспорване, така и в хода на съдебното, жалбоподателят, излага становище, че не е правилно определена началната разполагаема сума в началото на периода 01.01.2015г., установена в размер на 5 000 лв. от ревизиращите органи, като твърди, че същата е в размер на 80 000 щатски долара към 01.01.2015г. Същевременно, с оглед на доказателствената тежест, която носи в производството, същият-не представя доказателства, установяващи по безспорен и категоричен начин този факт. Представените и приобщени в хода на първоначалното производство документи: Извлечения от доходи, получавани от С. Саг & L. за 2014г.; Извлечения от системата Square за получени доходи от физически лица за януари 2015г.; документи, доказващи, че е собственик на LINE LLC; шофьорска книжка и разрешително за работа в САЩ, са на английски език, без лицензиран превод. Съгласно нормата на чл.4 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, съдебният език / в т.ч. и в хода на административните производства/ е българският, въз основа на което всички документи и доказателства-на чужд език се предоставят с легализиран превод, а неизпълнението на това задължение- води до изключването им от доказателствения материал, съответно некрeditирането им в хода на административното и съдебното производство. Съгласно чл. 116, ал. 1 от ДОПК, когато за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизиращия субект, е да представи доказателства за изясняването им, какъвто е настоящия случай. Освен задължението за представяне на доказателства, със легализиран превод на български език, с оглед твърденията на жалбоподателя-за наличие на доходи, изпълнение на задължения за деклариране и заплащане на данъци, в САЩ, за процесния период, следва да бъде съобразена и нормата на чл. 40, ал.2 от АПК, съгласно която, чуждестранното законодателство, съответно изпълнение на задължения по него, се третира процесуално като факт, който подлежи на доказване по общия ред и доказателствената тежест за това е на жалбоподателя / В този см. Решение № 4804/02.04.2012г. по адм.д. № 14876/2011, VI отд. на ВАС/. Въз основа на

изложеното и приложимия закон, съдът прави извод, че ревизиращите органи правилно не са кредитирали представените на чужд език доказателства, като ревизираното лице не оборва презумпциите за установени факти, съгласно нормата на чл. 122 от ДОПК. Недоказани по надлежния начин, съгласно допустимите доказателства за това, са и твърденията, за предоставяни суми от родителите на ревизираното лице, което наименова „финансова помощ“. По същество предоставянето на такива суми представлява, съгласно националния закон безвъзмездно дарение от възходящи по права линия, което, макар и да не подлежи да облагане, за целите на доказването следва да бъде надлежно установено със съответните договори за дарение, с достоверна дата-за да бъдат кредитирани или да бъде по безспорен начин установено, че възходящите реално са разполагали със средствата-предмет на дарението. При получаване на сума по дарение не се формира облагаем доход, не се облага с данък и не се декларира с годишна данъчна декларация. На основание чл.44,ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ обект на облагане са имущества, придобити по дарение, както и недвижими имоти, ограничени вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин. Получените в дарение налични парични средства, не са предмет на деклариране и облагане за роднини по права линия, каквито са майката и бащата. Следователно при получаване на сума по дарение не се формира облагаем доход, не се облага с данък и не се декларира с годишна данъчна декларация. На основание чл.44,ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ обект на облагане са имущества, придобити по дарение, както и недвижими имоти, ограничени вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин. Получените в дарение налични парични средства, не са предмет на деклариране и облагане за роднини по права линия, каквито са майката и бащата, както и декларирано за съответните данъчни периоди. Същевременно, обаче- следва да бъде установено по безспорен начин извършеното дарение-с достоверна дата, както и възможността на дарителите да са разполагали със сумите, предмет на дарението. Такива доказателства-не са представени, поради което и ревизиращите правилно не са приели за установени такива дарения. Със същите правни аргументи, съдът намира за правилна преценката на ревизиращите, че не са включили в първоначалния паричен поток, като налични парични средства, сумата от по 10 000 щатски долара, за които ревизиращото лице твърди, че са внесени в България от САЩ, от него и приятелката му, като не подлежащи на деклариране. Не са представени, както преки, така и косвени доказателства- установяващи по безспорен и категоричен начин- тези твърдения в обясненията на ревизираното лице.

Всички установени факти, а именно превишението на разходите, над приходите, установени в изготвените парични потоци от ревизиращите органи, представлява факт, който попада в обхвата на нормата на чл. 122 от ДОПК, а именно тези суми, за които не е установен произход на средствата и заплащането на данъци, попадат извън обхвата на декларираните приходи от лицето за ревизирания период, представляват данни за укрита доходи или приходи на лицето, по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т.7 от ДОПК. Законодателят не изисква за провеждането на ревизия по особен ред, да е доказано, че преведените суми по безспорен начин да са установени като укрита доходи или приходи, достатъчно е наличието на данни за тези обстоятелства към момента на констатациите на ревизиращият орган. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал.2 и ал.4, ДОПК, законът дава

възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал.1 от ДОПК. В настоящият казус, от представените по делото доказателства, приети в административното и съдебното производство, съдът намира, за установено наличието на данни за укрита доходи или приходи, както и факта, че получените приходи и /или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице /като съдружник и Управител в юридическото лице „ИБЕРО ФУУД ГРУП“ ООД/, не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Воден от това, съдът намира, че е налице обстоятелство, по чл. 122 от ДОПК, което обосновава законосъобразното извършване на ревизия по специален ред, доколкото хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2, т.7 от ДОПК, изисква наличието на данни, а не безспорно установено по съдебен ред доказване на укрита данъци, поради което и възражението на жалбоподателя за липсата на основанията по чл. 122, ал. 1, е неоснователно. В този случай, жалбоподателят, носи доказателствена тежест да обори презумпцията за вярност, на констатираните от ревизираните органи факти.

Въз основа на изложеното съдът намира, че са налице законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК, поради което и е неоснователно оспорването на жалбоподателя на това основание.

Съдът, въз основа на събраните в производството доказателства, намира, че не са представени по делото доказателства, с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателят, не се оборва презумпцията на закона, чрез пълно и главно доказване, като по същество-в хода на съдебното производство жалбоподателят-не представя никакви доказателства и не прави никакви доказателствени искания, и дори проявява изцяло пасивно процесуално поведение, не представя никакви доказателства, които да опровергават изводите на ревизиращия екип, поради което въз основа на установените по делото факти, съдът прави извод, че в конкретния случай в достатъчна степен ревизиращият екип е установил и анализирал, всички факти и обстоятелства, за да се направи аргументиран извод, за наличието на данни за укрита приходи или доходи. Ето защо, съдът намира, че в настоящото производство са установени предпоставките за провеждане на производство по реда на чл. 122 от ДОПК, поради което и не е налице необоснованост и незаконосъобразност на ревизионното производство, проведено по специалния ред.

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал.2 и ал.4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал.1 от ДОПК. В настоящият казус, от представените по делото доказателства, приети в административното и съдебното производство, съдът

намира, за безспорно установени тези факти, поради което и преминаването към облагане по специалния ред следва да се приеме за обосновано и доказано. Налице са законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК.

Установиха се по безспорен начин, предпоставките на чл.122 ал.1 т.2, т.7 от ДОПК, поради което и са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК. Ето защо оспореният РА, е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход от делото и направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски ответната страна има право на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, което съдът, съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения /в актуалната и редакция/, чл. 8, ал.1, вр. чл. 7, ал.2, определя в размер на 2290 лв., които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Жалба на О. В. Х., ЕГН: [ЕГН], срещу Ревизионен /РА/ №Р-22002222004420-091-001 от 21.11.2023г., издаден от П. Г. Г. - орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 156/02.02.2024г. на ДОДОП – С., с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ в общ размер на 12 178,18 лв. и лихви за забава в общ размер на 8 821,64 лв. за данъчни периоди: 2015г. и 2016 г., *като неоснователна.*

ОСЪЖДА О. В. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет-8, ап.81,, ***да заплати*** на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП, сумата от 2 290 лв. /две хиляди двеста и деветдесет лева/, *представляваща разноски в производството- юрисконсултско възнаграждение.*

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: